

Bruksela, 10 marca 2026 r.
(OR. en)

6653/1/26
REV 1

LIMITE

ENV 161
CLIMA 85

NOTA

Od: Sekretariat Generalny Rady
Do: Komitet Stałych Przedstawicieli / Rada
Dotyczy: Działania na rzecz dekarbonizacji w dziedzinie klimatu po 2030 r.
– Wymiana poglądów

Z uwagi na posiedzenie Rady (ds. Środowiska) zaplanowane na 17 marca 2026 r. w załączniku zamieszczono dokument informacyjny prezydencji zawierający pytania do ministrów dotyczące przedmiotowej kwestii.

Komitet Stałych Przedstawicieli proszony jest o zapoznanie się z tą notą informacyjną i o przekazanie jej Radzie.

Działania na rzecz dekarbonizacji w dziedzinie klimatu po 2030 r.

– *Wymiana poglądów*

Kontekst

Zmiana Europejskiego prawa o klimacie¹, w tym porozumienia w sprawie unijnego celu klimatycznego na 2040 r., dotyczy kluczowych aspektów i zasad unijnych ram polityki klimatycznej na okres po 2030 r. Oczekuje się, że w drugiej połowie 2026 r. Komisja zaproponuje, zgodnie ze swoim programem prac na 2026 r., zestaw wniosków ustawodawczych, które mają przyczynić się do osiągnięcia celu klimatycznego na 2040 r. Zapewni to UE wiarygodną ścieżkę prowadzącą do osiągnięcia celu neutralności klimatycznej do 2050 r.

W kierunku ram legislacyjnych na okres po 2030 r.

Aby ułatwić osiągnięcie celu na 2040 r., zmiana Europejskiego prawa o klimacie przewiduje elastyczność, która ma zostać odzwierciedlona w przyszłych wnioskach ustawodawczych.

Elastyczność ta obejmuje m.in.:

- począwszy od 2036 r. – odpowiedni wkład wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji na podstawie art. 6 porozumienia paryskiego w osiągnięciu celu klimatycznego na 2040 r. w wysokości do 5 % emisji netto w UE z 1990 r., co odpowiada *redukcji* emisji gazów cieplarnianych *netto* w UE do 2040 r. o 85 % w porównaniu z poziomami z 1990 r. w sposób ambitny i racjonalny pod względem kosztów;
- rolę, jaką może odgrywać trwałe pochłanianie dwutlenku węgla w Unii w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) w kompensowaniu pozostałych, trudnych do zredukowania emisji;
- większą elastyczność w ramach sektorów i instrumentów oraz pomiędzy nimi, aby wspierać osiąganie celów w sposób prosty i racjonalny pod względem kosztów.

¹ Projekt rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2021/1119 w odniesieniu do ustanowienia klimatycznego celu pośredniego Unii na 2040 r. (Europejskie prawo o klimacie), przyjęty przez Radę 5 marca 2026 r.

Ponadto pochłanianie dwutlenku węgla będzie musiało w realistyczny sposób przyczynić się do ogólnych wysiłków na rzecz redukcji emisji. Jednocześnie należy wziąć pod uwagę niepewność związaną z pochłanianiem naturalnym i zapewnić, aby ewentualne niedobory nie odbywały się kosztem innych sektorów gospodarki, a przy tym umożliwić państwom członkowskim wykorzystanie nadwyżek pochłaniania naturalnego do zrekompensowania ich emisji w innych sektorach.

Zmiana Europejskiego prawa o klimacie jest zgodna z wytycznymi zawartymi w konkluzjach Rady Europejskiej z 23 października 2025 r., w których podkreślono, że zwiększanie konkurencyjności Unii i dalsze prowadzenie transformacji ekologicznej to cele, które się wzajemnie wzmacniają i które należy realizować jednocześnie. W tym kontekście zmiana Europejskiego prawa o klimacie zawiera szereg przepisów mających na celu zapewnienie, aby przyszłe przepisy dotyczące klimatu prowadziły do transformacji, która będzie sprawiedliwa, uczciwa, pragmatyczna, racjonalna pod względem kosztów i zrównoważona społecznie oraz będzie uwzględniać różne uwarunkowania krajowe, zapewniając konkurencyjność i dobrobyt Europy.

Ramy polityki na okres po 2030 r.

Przyszłe ramy polityki na okres po 2030 r. obejmą, po stronie klimatu, przegląd EU ETS, rolę krajowych celów klimatycznych i elastyczności po 2030 r. oraz ewentualne wykorzystanie wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji. Ponadto ramy na okres po 2030 r. będą obejmować, po stronie energii, ustanowienie przyszłych ram w zakresie odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej oraz rozwój infrastruktury i rynków transportu CO₂. W nowych ramach Komisja przyjmie również wnioski dotyczące zmiany rozporządzenia w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu („rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną”).

W kontekście ram na okres po 2030 r. niektóre aspekty dyrektywy EU ETS, a także powiązana decyzja w sprawie rezerwy stabilności rynkowej podlegają przeglądowi do trzeciego kwartału 2026 r. W tym kontekście ocenione zostaną potencjalne dostosowania związane z lotnictwem, transportem morskim i instalacjami stacjonarnymi w celu zapewnienia, aby EU ETS nadal przyczyniał się w najbardziej opłacalny sposób do realizacji celów klimatycznych UE. Trwająca ocena dyrektywy w sprawie ETS zapewni Komisji ważne wytyczne dotyczące zbliżających się przeglądów. Zgodnie ze zmianą Europejskiego prawa o klimacie w ramach przeglądu po 2030 r. konieczne będzie włączenie pochłaniania do EU ETS.

Rozporządzenie w sprawie wspólnego wysiłku redukcyjnego, w którym określono wiążące cele krajowe w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych w sektorach nieobjętych ETS1, oraz rozporządzenie w sprawie użytkowania gruntów, zmiany użytkowania gruntów i leśnictwa (LULUCF) dotyczące pochłaniania dwutlenku węgla w sektorze gruntów wygasną w 2030 r. W programie prac Komisji na 2026 r. przewidziano przegląd krajowych celów klimatycznych i elastyczności na ostatni kwartał 2026 r. Oczekuje się, że przepisy te obejmą krajowe wysiłki na rzecz redukcji emisji, wkład naturalnego i przemysłowego pochłaniania dwutlenku węgla w realizację celu klimatycznego na 2040 r. oraz elastyczność w obrębie sektorów i instrumentów oraz między nimi.

Ponadto, zgodnie ze zmianą Europejskiego prawa o klimacie, przyszłe wnioski ustawodawcze będą również dotyczyć wkładu wysokiej jakości międzynarodowych jednostek emisji na podstawie art. 6 porozumienia paryskiego, w tym roli międzynarodowych jednostek emisji w strukturze na okres po 2030 r., powiązań z innymi instrumentami i ewentualnego mechanizmu zakupu jednostek emisji. Zapewnienie integralności takich jednostek emisji będzie ważnym czynnikiem i kluczem do osiągnięcia celu na 2040 r.

Obecne rozporządzenie w sprawie zarządzania unią energetyczną z 2018 r. określa zasady planowania, sprawozdawczości i monitorowania z myślą o osiągnięciu celów UE w zakresie klimatu i energii. Przegląd planowany na ostatni kwartał 2026 r. będzie dotyczył uproszczenia rozporządzenia, dostosowania go do potrzeb okresu po 2030 r. oraz zwiększenia roli krajowych planów w dziedzinie energii i klimatu jako solidnych planów inwestycyjnych.

Ponieważ łagodzenie zmiany klimatu i przystosowanie się do niej muszą iść w parze, Komisja zaproponuje również zintegrowane ramy na rzecz odporności na zmianę klimatu, w tym wniosek ustawodawczy. Jego głównym celem jest znacznie lepsze przygotowanie Europy i zwiększenie jej odporności na skutki zmiany klimatu. Będzie również służyło do promowania wspólnego zrozumienia przyszłych warunków klimatycznych wśród decydentów oraz do wdrożenia odporności na zmianę klimatu we wszystkich sektorach. Zapewni on elastyczność w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji każdego z państw członkowskich.

Pytania

W jaki sposób ramy klimatyczne na okres po 2030 r. mogą najlepiej wspierać inwestycje w przejście na sprawiedliwą społecznie, konkurencyjną i zdekarbonizowaną gospodarkę oraz skutecznie pomóc w osiągnięciu uzgodnionych redukcji emisji w okresie do 2040 r.?

W jaki sposób można najlepiej włączyć elastyczność między sektorami i w ich obrębie do ram na okres po 2030 r., aby zapewnić racjonalne pod względem kosztów redukcje emisji we wszystkich sektorach?

W jaki sposób można włączyć międzynarodowe jednostki emisji do struktury polityki klimatycznej na okres po 2030 r.?
